I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 1286/2008/EK RENDELETE

(2008. december 16.)

az Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 193/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról és a többek között Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 192/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 15. és 19. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

I. *ELŐZETES VIZSGÁLAT ÉS MEGLÉVŐ INTÉZKEDÉSEK*

(1) 2000. november 30-án a 2603/2000/EK rendelettel [2] a Tanács végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a többek között Indiából (a továbbiakban: az érintett ország) származó egyes polietilén-tereftalátok (PET) behozatalára (a továbbiakban: az eredeti vizsgálat).

(2) A hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Tanács a 193/2007/EK rendelettel [3] (a továbbiakban: a támogatásellenes rendelet) az Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára végleges kiegyenlítő vámot vetett ki egy további ötéves időszakra. Az érintett termék a 3907 60 20 KN-kód alá tartozik. A rögzített vámtétel 0 és 106,5 EUR/tonna között mozog azon egyénileg megnevezett exportőrök esetében, amelyeknél a más exportőröktől származó behozatalra a maradvány vámtétel 41,3 EUR/t.

(3) Ezen túlmenően a 192/2007/EK rendelettel [4] (a továbbiakban: a dömpingellenes rendelet) a Tanács végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából származó ugyanezen termékre. E rendelet értelmében a rögzített vámtétel 88,9 és 200,9 EUR/tonna között mozog azon egyénileg megnevezett exportőrök esetében, amelyeknél a más exportőröktől származó behozatalokra a maradvány vámtétel 181,7 EUR/t.

(4) Azzal az elvvel összhangban, miszerint egyetlen termékre sem vethetők ki egyszerre dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a dömpingből vagy exporttámogatásból felmerülő egy és ugyanazon helyzet kezelése céljából, a dömpingellenes rendeletben a dömpingellenes vámok szintje figyelembe veszi a támogatásellenes rendelet által előírt kiegyenlítő vám összegét, az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

II. *RÉSZLEGES IDŐKÖZI FELÜLVIZSGÁLAT INDÍTÁSA*

(5) A végleges kiegyenlítő vám kivetését követően India kormánya előterjesztette, hogy a két támogatási rendszer (vámhitel-szabályozás – „Duty Entitlement Passbook Scheme”, valamint a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza szerinti jövedelemadó-mentesség) körülményei megváltoztak, és arról, hogy e változások tartós jellegűek. Azzal érveltek, hogy a támogatás szintje valószínűsíthetően csökkent, és így a részben ezekre a rendszerekre létrehozott intézkedéseket felül kell vizsgálni.

[1] HL L 288., 1997.10.21., 1. o.
[2] HL L 301., 2000.11.30., 1. o.
[3] HL L 59., 2007.2.27., 34. o.
[4] HL L 59., 2007.2.27., 1. o.

(6) A Bizottság megvizsgálta az India kormánya által benyújtott bizonyítékokat, és azokat elegendőnek ítélte az alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel összhangban történő, az Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok támogatott behozatalainak szintjére korlátozódó felülvizsgálat megindítására. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítéssel [1] (a továbbiakban: a vizsgálat megindításáról szóló értesítés) hivatalból megindította a 193/2007/EK tanácsi rendelet részleges időközi felülvizsgálatát.

(7) A részleges időközi felülvizsgálat keretében indított vizsgálat célja, hogy felmérje az olyan vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések folytatásának, megszüntetésének vagy módosításának szükségességét, amelyek az egyik vagy mindkét megváltozott támogatási rendszer kedvezményeiből részesültek, amennyiben a vizsgálat megindításáról szóló értesítés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban elegendő bizonyítékot szolgáltattak. A részleges időközi felülvizsgálat keretében indított vizsgálat a felülvizsgálat megállapításaitól függően azt is felmérné, hogy szükség van-e az azon egyéb vállalatokra vonatkozó intézkedések felülvizsgálatára, amelyek együttműködtek a meglévő intézkedések és/vagy az összes többi vállalatra alkalmazandó egyéb intézkedések szintjét meghatározó vizsgálatban.

III. *VIZSGÁLATI IDŐSZAK*

(8) A vizsgálat a 2006. április 1-jétől 2007. március 31-ig tartó időszakra (a továbbiakban: a felülvizsgálati időszak) terjedt ki.

IV. *A VIZSGÁLATBAN ÉRINTETT FELEK*

(9) A Bizottság a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról hivatalosan tájékoztatta India kormányát és a korábbi vizsgálatban együttműködő exportáló gyártók közül azokat, amelyeket a 193/2007/EK rendelet a két állítólag megváltoztatott támogatási rendszer valamelyikének kedvezményezettjeként említett meg, és amelyeket a vizsgálat megindításáról szóló értesítés mellékletében felsoroltak, továbbá a közösségi gyártókat. Az érdekelt feleknek lehetőségük volt álláspontjuk írásbeli kifejtésére és szóbeli meghallgatás kérésére. A felek által beterjesztett írásbeli és szóbeli észrevételeket tanulmányozták, és adott esetben figyelembe vették.

(10) Tekintettel az e felülvizsgálatban érintett felek számára, a támogatás vizsgálatára irányuló mintavételi módszerek igénybevételét az alaprendelet 27. cikkével összhangban irányozták elő.

(11) Két exportáló gyártó jelentkezett, és szolgáltatott a mintavételhez szükséges információkat. A mintavételi módszerek alkalmazását ezért nem tekintették szükségesnek. A mintavételi formanyomtatványt benyújtó két exportáló gyártó egyike azonban később értesítette a Bizottságot, hogy nem szándékozik kitölteni a teljes kérdőívet és megadni a vizsgálathoz szükséges adatokat.

(12) A Bizottság ezért csak annak az egyetlen gyártónak küldte el a kérdőívet, illetve attól kapta azt vissza kitöltve, amely megfelelt e felülvizsgálat feltételeinek, nevezetesen a Pearl Engineering Polimers Ltd-nek (a továbbiakban: a vállalat). A Bizottság India kormányához is küldött kérdőívet. A vállalattól és India kormányától egyaránt érkeztek válaszok.

(13) A Bizottság elkért és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a támogatás meghatározásához szükségesnek ítélt. Ellenőrző látogatásokra a következő érdekelt felek hivatalaiban, illetve telephelyein került sor:

1. India kormánya

   az indiai kereskedelmi minisztérium, Újdelhi

2. indiai exportáló gyártók

   Pearl Engineering Polymers Ltd., Újdelhi.

V. *KÖZZÉTÉTEL ÉS AZ ELJÁRÁSSAL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK*

(14) India kormánya és a többi érdekelt fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és észrevételekről, amelyekkel kapcsolatban javasolni akarták az egyetlen indiai együttműködő gyártóra, illetve a vizsgálat megindításáról szóló értesítés mellékletében szintén megemlített nem együttműködő exportáló gyártóra alkalmazandó vámtétel módosítását, valamint a szóban forgó részleges időközi felülvizsgálatban nem együttműködő egyéb vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések fenntartására irányuló szándékról. Emellett kellő időt kaptak észrevételeik megtételére. Valamennyi beadványt és észrevételt az alábbiakban foglaltaknak megfelelően kellően figyelembe vettek.

B. **AZ ÉRINTETT TERMÉK**

(15) A szóban forgó felülvizsgálat tárgyát képező termék azonos azzal a termékkel, amelyre a 193/2007/EK rendelet vonatkozik, azaz az 1628-5 ISO-szabvány szerint 78 ml/g vagy annál magasabb viszkozitási együtthatójú, az érintett országból származó polietilén-tereftaláttal (PET). A termék jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá tartozik.

C. **TÁMOGATÁSOK**

I. *BEVEZETÉS*

(16) Az India kormánya által és az egyetlen együttműködő exportáló gyártó által benyújtott információk, valamint a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján az alábbi, állítólag támogatás nyújtásával járó rendszereket vizsgálták:

a) (a korábban Advance Licence Scheme néven ismert) előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS);

[1] HL C 227., 2007.9.27., 16. o.

b) vámhitel-szabályozási rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS);

c) beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme; EPCGS);

d) jövedelemadó-mentességi rendszer (Income Tax Exemption Scheme, ITES);

e) piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme, FMS);

f) plusz célkitűzésre vonatkozó rendszer (Target Plus Scheme, TPS).

(17) A fenti a), b), c), e) és f) pontban megjelölt rendszerek az 1992. augusztus 7-én hatályba lépett, 1992. évi külkereskedelmi (fejlesztés és szabályozás) törvényen alapulnak (az 1992. évi 22. sz. törvény; a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény feljogosítja India kormányát arra, hogy az export- és importpolitikára vonatkozóan értesítéseket bocsásson ki. Ezek összegzése az indiai kereskedelmi minisztérium által ötévente kiadott és rendszeresen frissített export- és importpolitikai dokumentumokban található. Ebben az esetben felülvizsgálati időszak szempontjából egy export- és importpolitikai dokumentum bír jelentőséggel: a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó ötéves terv (a továbbiakban: a 2004–2009 közötti EXIM-politika). Ezen felül India kormánya megállapítja a 2004–2009 közötti export-import politikára vonatkozó eljárásokat is, a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó eljárási kézikönyv I. kötetében (a továbbiakban: a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötete). Az eljárási kézikönyvet ugyancsak rendszeres frissítik.

(18) A fenti d) pontban megjelölt jövedelemadó-mentességi rendszer a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapul, amelyet évente módosít a költségvetésről szóló törvény.

(19) Az alaprendelet 11. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Bizottság további konzultációkra kérte fel India kormányát mind a megváltozott, mind a változatlan rendszerek tekintetében, hogy az állítólagos rendszerekkel kapcsolatban tisztázza a tényleges helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást érjen el. E konzultációkat követően, és az adott rendszerekkel kapcsolatos kölcsönösen elfogadott megoldás hiányában a Bizottság mindezeket a rendszereket belefoglalta a támogatás vizsgálatába.

(20) Egy, a közösségi ipart képviselő fél azt állította, hogy az indiai exportőröknek továbbra is rendelkezésére állt számos más rendszer és támogatás. Határozott bizonyíték azonban nem derült ki azokból az információkból, amelyek azt mutatták, hogy az együttműködő exportáló gyártó ezeket a rendszereket alkalmazta. Ezért ezeket a kérdéseket tovább nem kísérték figyelemmel ennél a konkrét eljárásnál.

II. *KONKRÉT RENDSZEREK*

1. **Előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme; AAS)**

a) *Jogalap*

(21) A rendszer részletes leírása a 2004–2009 közötti EXIM-politika 4.1.1–4.1.14. bekezdésében és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.1–4.30. fejezetében található. Az előző felülvizsgálat során, amelynek következtében a 193/2007/EK rendelet kivetette a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot, ennek a rendszernek az elnevezése Advance Licence Scheme volt.

b) *Jogosultság*

(22) Az AAS hat alrendszerből áll, amelyek részletesebb ismertetése a lenti (23) preambulumbekezdésben található. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság hatókörét illetően is eltérőek. A tényleges exportra szóló AAS-re és az éves igényre szóló AAS-re a támogató gyártókhoz „kötött” gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak. A végső exportőr részére szállító gyártó exportőrök köztes szállításaik vonatkozásában jogosultak AAS-re. Azok a fővállalkozók, amelyek a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. bekezdésében említett kváziexport-kategóriák, mint például az exportorientált egységek beszállítói, jogosultak a kváziexportra vonatkozó AAS-re. Végül a gyártó exportőrök közbenső beszállítói az előzetes felszabadítási megbízásra (Advance Release Order, ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditívre vonatkozó alrendszerek alapján „kváziexport” után járó kedvezményekre jogosultak.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(23) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

i. *Tényleges (fizikai) export:* Ez a fő alrendszer. Ez teszi lehetővé az alapanyagok vámmentes behozatalát valamely meghatározott exporttermék gyártásához. A „fizikai” ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India felségterületét. Az importengedélyt és az exportkötelezettséget, valamint az exporttermék fajtáját az engedély határozza meg.

ii. *Éves igény:* Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékhez, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékek) kapcsolódik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely alapanyagot az adott termékcsoportba tartozó bármely termék gyártásához. Dönthet úgy, hogy az adott termékcsoportba tartozó, és az ilyen vámmentes anyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálja.

iii. *Közbenső szállítások:* Ez az alrendszer azokat az eseteket fedi le, amelyekben két gyártó szándékozik egyetlen exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A félkész terméket előállító gyártó exportőr vámmentesen importálhatja az alapanyagokat, és erre a célra a közbenső szállítások vonatkozásában AAS-hez juthat. A végső exportőr befejezi a gyártást, és köteles a késztermékét exportálni.

iv. *Kváziexport:* Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriák részére „kváziexportként" értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen importálja. India kormánya szerint a kváziexport azokra az ügyletekre vonatkozik, amelyekben a szállított áruk nem hagyják el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve hogy az árukat Indiában állítják elő, azaz egy exportorientált egységhez vagy egy különleges gazdasági övezetben található vállalathoz történő áruszállításról van szó.

v. *Előzetes felszabadítási megbízás (Advance Release Order; ARO):* Az az AAS-jogosult, aki az alapanyagokat – a közvetlen behozatal helyett – hazai forrásokból kívánja beszerezni, választhatja azt, hogy azokat előzetes felszabadítási megbízások ellenében szerzi be. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket AROként érvényesítik, és az abban meghatározott árucikkek szállításakor azokat a belföldi szállítóra forgatják. Az ARO forgatása feljogosítja a belföldi szállítót a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexport-kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére). Az ARO-rendszer az adókat és vámokat a szállítónak téríti vissza, ahelyett, hogy ugyanezeket a végső exportőrnek térítené vissza a vámok visszatartása/visszatérítése formájában. Az adók/vámok visszatérítése a hazai alapanyagokra és az importált alapanyagokra egyaránt igénybe vehető.

vi. *Fedezett belföldi akkreditív:* Ez az alrendszer is az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra terjed ki. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank a közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében említett kváziexport kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

(24) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban az együttműködő gyártó csak az érintett termékhez kapcsolódó két alrendszer – azaz i. az AAS keretében bonyolított tényleges export és iv. az AAS keretében bonyolított kváziexport – alapján szerzett engedményeket. Ezért nem szükséges az igénybe nem vett fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.

(25) Azt követően, hogy a 193/2007/EK rendelet előírta a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot, India kormánya módosította az AAS-re vonatkozó ellenőrzési rendszert. Konkrétan: az indiai hatóságok általi ellenőrzési célokra az előzetes engedély jogosultja – meghatározott formátumban – jogilag köteles fenntartani „a vámmentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásának és felhasználásának valósághű és megfelelő nyilvántartását" (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz tényleges fogyasztási nyilvántartást. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollernek kell ellenőriznie, aki olyan igazolást ad ki, amely megállapítja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és megfelelő jegyzetek vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valósak és helyesek. Mindazonáltal a fent említett rendelkezések csak a 2005. május 13-án vagy azt követően kiállított előzetes engedélyekre alkalmazandók. Az ezen időpont előtt kiállított valamennyi előzetes engedély esetén az engedélyek jogosultjainak a korábban alkalmazandó ellenőrzési rendelkezéseket kell követniük, azaz valósághűen és megfelelően nyilvántartásba kell venniük az importáruk engedélynek megfelelő fogyasztását és felhasználását, a 18. függelékben (a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetében és 18. függelékében) megadott formátumban.

(26) A felülvizsgálati időszakban az egyetlen együttműködő exportáló gyártó által igénybe vett alrendszerek – azaz a tényleges export és a kváziexport – tekintetében India kormánya mind az importra engedélyezett mennyiséget, mind az exportkötelezettség mennyiségét és értékét rögzíti, és azokat dokumentálja az engedélyen. Ezen túlmenően a behozatalkor és a kivitelkor a kapcsolódó ügyleteket a kormánytisztviselők kötelesek dokumentálni az engedélyen. Az e rendszer alapján engedélyezett behozatal nagyságrendjét India kormánya határozza meg a szabványos nyersanyag-végtermék normák alapján. A szabványos nyersanyag-végtermék normák a legtöbb termék vonatkozásában léteznek, beleértve az érintett terméket is, azokat a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé.

(27) Ebben a tekintetben megjegyzendő, hogy a szabványos nyersanyag-végtermék normák rendszeres felülvizsgálat tárgyát képezik. Mivel az egyetlen együttműködő gyártó különböző időpontokban kiállított engedélyeket használt, ez azt is jelentette, hogy ez a vállalat különböző szabványos nyersanyag-végtermék normákat alkalmazott a felülvizsgálati időszak során.

(28) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat az exporttermék előállításához fel kell használni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként 6 hónapra).

(29) A felülvizsgálat megerősítette, hogy miközben az együttműködő exportáló gyártó meghatározta a teljes nyersanyag-fogyasztást, az érintett termékre vonatkozóan nem volt tényleges fogyasztási nyilvántartás. Csak feltételezték, hogy a fogyasztás összhangban volt a szabványos nyersanyag-végtermék normákkal. Így nem lehetett megállapítani, hogy a vámmentes alapanyagok tekintetében az egyedi engedélyekben meghatározott szabványos nyersanyag-végtermék normák követelményei meghaladják-e az előállított exporttermék referenciamennyiségének gyártásához szükséges anyagmennyiséget.

(30) Ezen túlmenően a felülvizsgálat megállapította, hogy a nyersanyagokat három különböző engedély és eltérő szabványos nyersanyag-végtermék normák alapján importálták, majd azt követően ötvözték, és azokat ténylegesen beépítették az ugyanazon exportáru gyártási folyamatába. Az, hogy minden egyes nyersanyag esetében három különböző szabványos nyersanyag-végtermék norma létezik, amelyek különböző fogyasztási előírásokat tartalmaznak, tovább mélyíti az együttműködő exportőr tényleges fogyasztásának megállapításával kapcsolatos problémát. Ebben a tekintetben egyértelmű, hogy egy tényleges fogyasztási nyilvántartás alapkövetelmény annak ellenőrizhetőségéhez, hogy a vámmentes alapanyagok mennyisége meghaladja-e az előállított exporttermék referenciamennyiségének gyártásához szükséges anyagokét.

(31) A felülvizsgálat azt is megállapította, hogy az indiai hatóságok által meghatározott ellenőrzési követelményeket vagy nem tartották tiszteletben, vagy még nem tesztelték a gyakorlatban. A 2005. május 13-a előtt kiállított előzetes engedélyekhez a szükséges (azaz a 18. függelék szerinti) tényleges fogyasztási és készletnyilvántartásokat nem küldték el a megfelelő hatóságoknak, és így azokat India kormánya nem ellenőrizte. A 2005. május 13-a előtt kiállított előzetes engedélyekhez a szükséges tényleges fogyasztási és készletnyilvántartások szerepelnek az előírásokban, de India kormánya még nem ellenőrizte a nyilvántartásoknak az export- és importpolitika követelményeinek való megfelelését. A nyilvántartásokat – a (25) preambulumbekezdésben említett vonatkozó indiai jogszabályban előírtak szerint – okleveles könyvvizsgálók ellenőrizték, azonban a vállalat vagy az okleveles könyvvizsgáló nem vezetett nyilvántartásokat ennek a tanúsítási eljárásnak a menetéről. Nem volt könyvvizsgálati terv, illetve az elvégzett könyvvizsgálatra vonatkozó más igazoló okirat, nem volt nyilvántartásba vett információ sem az alkalmazott módszertanról, sem pedig azokról az egyedi előírásokról, amelyek a gyártási eljárásokkal, az export- és importpolitika követelményeivel és a számviteli eljárásokkal kapcsolatos részletes szakismereteket igénylő alapos munkához szükségesek. Erre a helyzetre tekintettel az a megítélés, hogy a vizsgált exportőr nem tudta bizonyítani, hogy eleget tett a megfelelő export- és importpolitikai rendelkezéseknek.

d) *Közzétételi észrevételek*

(32) Az együttműködő exportőr vitatta a fenti megállapításokat, különös tekintettel a (31) preambulumbekezdésben említett okleveles könyvvizsgálóra vonatkozó következtetésekre. Azt állította, hogy sem nemzeti, sem nemzetközi jogi előírások nem követelik meg, hogy a vizsgált vállalat nyilvántartást vezessen arról, hogy milyen módon végezték az ellenőrzést. Éppen ellenkezőleg, az indiai jog előírásai értelmében a munkadokumentumok a könyvvizsgáló tulajdonát képezik. Ilyen körülmények között, valamint tekintettel arra, hogy az ellenőrző látogatás előtt nem érkezett az okleveles könyvvizsgálóval való találkozásra irányuló előzetes kérelem, nem vehető figyelembe az a tény, hogy a látogatáskor a vizsgált vállalat nem volt birtokában ilyen igazoló dokumentumoknak. Ezenkívül azt is állították, hogy az alaprendelet semmiképpen sem jogosítja fel a Bizottság szolgálatait – ellentétben egy független könyvvizsgálóval – arra, hogy ellenőrizzék a vizsgált vállalaton kívül elérhető dokumentumokat. Azzal is érveltek, hogy az egyetlen együttműködő gyártó tényleges felhasználása nagyobb volt a SION-normáknál minden nyersanyag esetében, valamint hogy nem került sor túlzott mértékű vámelengedésre.

(33) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az okleveles könyvvizsgáló által végzett ellenőrzési folyamat és a vonatkozó igazolás kibocsátása az indiai kormány export-import politikájában bevezetett ellenőrzési rendszer részét képezi. Ennélfogva az export-import politika bevezette a rendszer megvalósításában közreműködő okleveles könyvvizsgáló intézményét, a Bizottságnak pedig meg kellett vizsgálnia, hogy az említett ellenőrzési rendszert hatékonyan alkalmazták-e. Az, hogy a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy maga, vagy a kijelölt okleveles könyvvizsgáló rendelkezik az export-import politika által előírt igazolás kiadásához elvégzett ellenőrzésekre vonatkozó iratokkal, azt mutatja, hogy a vállalat nem volt képes bizonyítani, hogy a vonatkozó export- és importpolitikai előírásokat betartották. A vállalat azon állítását illetően, hogy egy esetben sem került sor túlzott mértékű vámelengedésre, emlékeztetni kell arra, hogy a helyszínen tapasztalt tényleges helyzet alapján (azaz a nyersanyagok és az előállított termékek keveredése, különböző SION-normák alkalmazása, az export- és importpolitika által előírt tényleges fogyasztási nyilvántartások hiánya) és az indiai kormány szükségszerű, végleges ellenőrzési intézkedéseinek befejezésére várva, nem lehetett kiszámítani a tényleges felhasználást és az ebből következő túlzott mértékű vámelengedést engedélyenként és SION-normánként.

e) *Következtetés*

(34) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely a vizsgált exportőrt előnyben részesítette.

(35) Ezen túlmenően a fizikai exportra vonatkozó AAS és a kváziexportra vonatkozó AAS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak kedvezményekhez.

(36) A jelen esetben tárgyalt két alrendszer közül az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében egyik sem tekinthető megengedhető vámvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A két alrendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezményrendszer meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. India kormánya nem alkalmazta hatékonyan ellenőrzési rendszerét, illetve eljárásait annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). A szabványos nyersanyag-végtermék normák önmagukban nem tekinthetők a tényleges fogyasztás ellenőrzési rendszerének, mivel a különböző szabványos nyersanyag-végtermék normák szerinti mennyiségekre vonatkozó engedélyek alapján importált vámmentes alapanyagokat az adott exporttermék vonatkozásában ugyanazon gyártási eljárásban keverik. Az ilyen eljárástípus nem teszi lehetővé India kormánya számára, hogy kellő pontossággal ellenőrizze az exportra történő gyártás során felhasznált alapanyagok mennyiségét, valamint azt, hogy melyik szabványos nyersanyag-végtermék normára vonatkozó teljesítménymutató alapján kell azokat összevetni. Ezen túlmenően a megfelelően vezetett tényleges fogyasztási nyilvántartáson alapuló hatékony ellenőrzést India kormánya vagy nem végezte el, vagy még nem fejezte be. Ezenkívül India kormánya nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja). Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó vállalat nem rendelkezett a felhasználásra vonatkozó olyan nyilvántartással, mely lehetővé tette volna a terméktípusonkénti tényleges nyersanyag-felhasználás ellenőrzését. Emiatt, még ha hatékony ellenőrzési rendszert vezettek is volna be, az indiai kormány nem lett volna képes annak megállapítására, hogy milyen mennyiségben használtak fel nyersanyagokat az exportált termék előállításához. Végezetül az okleveles könyvvizsgálók ellenőrzési eljárásban való részvétele nem javított az ellenőrzési rendszeren, mivel nem léteznek részletes szabályok arra vonatkozóan, hogy az okleveles könyvvizsgálóknak hogyan kellene elvégezniük a rájuk bízott feladatokat, továbbá a vizsgálat során ismertetett információk nem tudták biztosítani az alaprendelet értelmében megállapított fent említett szabályok végrehajtását.

(37) Ez a két alrendszer tehát kiegyenlíthető.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(38) Megengedett vám-visszatérítési rendszerek, illetve helyettesítő vámkedvezményrendszerek hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény a szokásosan az alapanyagok behozatalakor fizetendő behozatali vámok teljes összegének elengedése. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott" vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint I. mellékletének i) pontja értelmében csak a túlzott vámelengedés egyenlíthető ki, feltéve, ha az alaprendelet II. és III. mellékletében foglalt feltételek teljesülnek. Ezek a feltételek azonban a jelen esetben nem teljesültek. Tehát a megfelelő nyomon követési eljárás hiányának megállapítása esetén a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és inkább a ki nem fizetett vámok (a kiesett bevétel) mennyiségének kiegyenlítésével kapcsolatos szokásos szabályt kell alkalmazni, nem pedig szándékos túlzott vámelengedést. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul a szóban forgó túlzott elengedés kiszámítása. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint csak kellő bizonyítékot kell megállapítania valamely állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelőségének cáfolására.

(39) Az AAS-t igénybe vevő exportőr támogatásának összegét a felülvizsgálati időszak során az érintett termékre alkalmazott két alrendszer keretében importált anyagokra kivetett, kiesett behozatali vámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki (nevező). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban, a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak indokolt kérésre levonásra kerültek a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget megfelelő nevezőként vetítették ki az érintett termék felülvizsgálati időszakban kiváltott exportforgalmára, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek szolgáltak.

(40) A felülvizsgálati időszak során az e rendszer tekintetében az egyetlen együttműködő gyártó esetében megállapított támogatás mértéke 12,8 %.

2. **Vámhitel-szabályozási rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme; DEPBS)**

a) *Jogalap*

(41) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 4.3. bekezdése és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4. fejezete tartalmazza.

(42) Megállapítást nyert, hogy az együttműködő exportáló gyártó a DEPBS alapján nem jutott kiegyenlíthető kedvezményekhez. Ezért nem ítélték szükségesnek, hogy e vizsgálat hatókörében tovább elemezzék ezt a rendszert.

3. **Beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme; EPCGS)**

a) *Jogalap*

(43) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 5. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 5. fejezete tartalmazza.

b) *Jogosultság*

(44) E rendszerre a támogató gyártókhoz „kötött" gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(45) Az exportkötelezettség feltétele mellett a vállalat csökkentett vámtétellel importálhat (új, és 2003 áprilisa óta legfeljebb 10 éves, használt) beruházási javakat. E célból India kormánya – kérelemre és díjfizetés ellenében – EPCGS-engedélyt állít ki. 2000 áprilisa óta a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosít a rendszer keretében importált beruházási javak mindegyikére. 2000. március 31-ig ténylegesen (egy 10 %-os pótdíjat tartalmazó) 11 %-os vámtételt kellett alkalmazni, a nagy értékű behozatalok esetében pedig nulla százalékos vámtételt. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni.

(46) A beruházási javak exportösztönzési rendszere szerinti engedély jogosultja a beruházási javakat belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi gyártója igénybe veheti az ilyen beruházási javak gyártásához szükséges alkatrészek vámmentes behozatalára nyújtott kedvezményt. Másik megoldásként a belföldi gyártó a beruházási javak exportösztönzési rendszere szerinti engedély jogosultja számára szállított beruházási javak tekintetében tarthat igényt kváziexportból származó kedvezményre.

d) *Közzétételi észrevételek*

(47) A közzétételig nem érkeztek észrevételek a beruházási javak exportösztönzési rendszerére (EPCGS) vonatkozóan.

e) *A beruházási javak exportösztönzési rendszerével (EPCGS) kapcsolatban levont következtetések*

(48) A beruházási javak exportösztönzési rendszere az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. India kormánya részéről a vámcsökkentés pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az engedmény csökkenti India kormányának egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsökkentés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja likviditását.

(49) A beruházási javak exportösztönzési rendszere jogilag az exportteljesítmény függvénye, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül ilyen engedélyek nem szerezhetők. A rendszer ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül.

(50) Végezetül ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek, illetve helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i) pontja meghatározza, mivel azokat nem használják fel az exportált termékek előállítása során.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(51) Az egyetlen együttműködő gyártó a vizsgálati időszakban nem vásárolt beruházási javakat. A vállalat azonban a vizsgálati időszak előtt vásárolt beruházási javakért továbbra is részesült vámmentességben az eredeti vizsgálatban megállapított összegben. Amint az eredeti vizsgálatban megállapítást nyert, az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban sor került a felülvizsgálati időszakban megszerzett támogatás összegének kiszámítására, egy olyan időszakban importált beruházási javakra kivetett kifizetetlen vám alapján, amely az exportáló gyártó ilyen beruházási javainak tényleges értékcsökkenési időszakát tükrözi. A bevált gyakorlattal összhangban a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, így kiszámított összeget az adott időszakbeli kamat hozzáadásával kiigazították, hogy idővel tükrözze a kedvezmény teljes értékét. A számlálóként szolgáló támogatási összeg úgy keletkezett, hogy az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak levonásra kerültek a fenti összegből. Az alaprendelet 7. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget megfelelő nevezőként vetítették ki az érintett termék felülvizsgálati időszakban kiváltott exportforgalmára, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek szolgáltak. A vállalat által a felülvizsgálati időszakban szerzett kedvezmény tekintetében a támogatás mértéke 0,3 % volt.

4. **Jövedelemadó-mentességi rendszer (Income Tax Exemption Scheme; ITES)**

a) *Jogalap*

A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény (a továbbiakban: jövedelemadó-törvény) 80. HHC szakasza

(52) E rendszer keretében az exportőrök az exportértékesítésből származó nyereségre részleges jövedelemadó-mentesség kedvezményében részesülhetnek. E mentesség jogalapját a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza állapította meg.

(53) Ezt a rendelkezést a 2005–2006-os értékelési évtől (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évtől) eltörölték, és így a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza 2004. március 31. után semmilyen kedvezmény nem biztosít. Az egyetlen együttműködő exportáló gyártó a felülvizsgálati időszak során e rendszer keretében semmilyen kedvezményben nem részesült. Következésképp mivel a rendszert visszavonták, nem kell azt kiegyenlíteni az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

5. **Piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme; FMS)**

a) *Jogalap*

(54) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 3.9. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 3.20. fejezete tartalmazza. Bár a vállalat bejelentette ezt a rendszert, a vizsgálat feltárta, hogy a felülvizsgálati időszakban nem részesült kedvezményben. Mivel megállapítást nyert, hogy e rendszer keretében az együttműködő exportáló gyártó egyáltalán nem szerzett kiegyenlíthető kedvezményeket, nem tartották szükségesnek további elemzések elvégzését e vizsgálat keretében.

6. **Plusz célkitűzésre vonatkozó rendszer (Target Plus Scheme; TPS)**

a) *Jogalap*

(55) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 3.7. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 3.2. fejezete tartalmazza.

b) *Jogosultság*

(56) E rendszer igénybevételére bármely gyártó exportőr jogosult.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(57) Ennek a rendszernek az a célja, hogy támogatást nyújtson azoknak a vállalatoknak, amelyek fokozzák exportforgalmuk növekedését. E célból a rendszer lehetővé teszi a jogosult vállalatok számára, hogy két egymást követő pénzügyi évben bonyolított export FOB paritáson számított értéke közötti eltérésen alapuló összeg 5–15 %-ának megfelelő vámhitelben részesüljenek.

(58) Azoknak a vállalatoknak, amelyek a rendszer kedvezményeiből kívánnak részesülni, kérelmet kell benyújtaniuk az indiai kereskedelmi és ipari minisztériumhoz. A felhatalmazás megszerzése után a megfelelő hatóságok a vámhitel összegét feltüntető engedélyt állítanak ki.

(59) Ezt a rendszert 2006 márciusában megszüntették, és idővel két új rendszer, a Focus Market Scheme és a Focus Product Scheme váltotta fel. A TPS-engedély kérelmezési joga azonban 2007 márciusáig továbbra is fennállt, és a rendszerből részesülő vállalatok a megfelelő vámhitel-jogosultságokat 2009 márciusáig igénybe vehetik.

d) *Közzétételi észrevételek*

(60) Az együttműködő gyártó úgy ítélte meg, hogy a vállalat nem jutott többletkedvezményhez a rendszer felülvizsgálati időszakában és tekintettel arra, hogy a rendszert 2006-ban visszavonták, nem kell kiegyenlíteni. Mindazonáltal a fentiek szerint a vizsgálat rámutatott, hogy a vállalat kedvezményben részesült a felülvizsgálati időszakban és annak ellenére, hogy a rendszert megszüntették, vállalatok továbbra is részesülhetnek annak előnyeiből 2009-ig.

e) *A plusz célkitűzésre vonatkozó rendszerből levont következtetések*

(61) A TPS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A TPS-vámhitel India kormányának pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve India kormányának egyébként esedékes vámbevételét. Emellett a TPS-vámhitel kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

(62) Ezen túlmenően a TPS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül.

(63) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalommeghatározása és szabályai), valamint a III. (a helyettesítő vámkedvezményrendszer fogalommeghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt nem terheli kötelezettség a vámmentesen importált termékek felhasználására a gyártási folyamatban, és a hitel összegének kiszámítása nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva történik. Nem működik rendszer vagy eljárás annak megerősítésére, hogy a gyártási eljárásban mely alapanyagokat használták fel az exportált termékhez, illetve annak megerősítésére, hogy történt-e túlfizetés a behozatali vámok vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete i) pontjának, valamint II. és III. melléklete értelmében. Az exportőrök jogosultak a TPS szerinti kedvezményekre, függetlenül attól, hogy egyáltalán importálnak-e alapanyagot. A kedvezmény megszerzéséhez elegendő, hogy az exportőr növelje exportforgalmát, anélkül, hogy igazolnia kellene azt, hogy bármely alapanyag importból származik. Így még azok az exportőrök is jogosultak a TPS igénybevételére, akik minden alapanyagukat helyben szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árukat.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(64) A kiegyenlíthető támogatások összegének kiszámítása a kedvezményezettnek juttatott kedvezmény alapján történt, amelyről megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártó az eredményelszámolás elve alapján az exportügylet szakaszában befolyt bevételként könyvelte le. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget (nevező) a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomhoz megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(65) A felülvizsgálati időszak során az e rendszer tekintetében az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében megállapított támogatás mértéke 0,7 %.

III. *A KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK ÖSSZEGE*

(66) Emlékeztetni kell arra, hogy az eredeti vizsgálatban megállapított támogatási különbözetből 5,8 %-ot találtak a jelen részleges időközi felülvizsgálatban együttműködő egyetlen exportáló gyártónál.

(67) A jelen részleges időközi felülvizsgálat során az értékarányosan kifejezett kiegyenlítő támogatásokat 13,8 %-os mértékűnek találták, az alábbiakban felsoroltaknak megfelelően:

Rendszer / Vállalat	ALS	DEPBS	EPCGS	ITIRAD	FMS	TPS	Összesen
	%	%	%	%	%	%	%
Pearl Engineering Polymers Ltd	12,8	0	0,3	0	0	0,7	13,8

(68) A fentieket figyelembe véve az a következtetés vonható le, hogy az egyetlen együttműködő exportáló gyártó tekintetében a támogatás szintje emelkedett.

D. **KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK ÉS DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

I. *KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK*

(69) Az alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel és a szóban forgó részleges időközi felülvizsgálatnak a vizsgálat megindításáról szóló értesítés 3. pontjában megállapított indokaival összhangban megállapítást nyert, hogy az egyetlen együttműködő gyártó tekintetében a támogatási különbözet 5,8 %-ról 13,8 %-ra emelkedett, a 193/2007/EK rendelet által erre az exportáló gyártóra kivetett kiegyenlítő vám mértékét ennek megfelelően módosítani kell.

(70) Az ebben a részleges időközi felülvizsgálatban érintett második vállalatnak, a Reliance Industries Ltd-nek volt a legmagasabb támogatási különbözete az eredeti vizsgálatban, de ebben a felülvizsgálatban nem működött együtt. Mivel ez a vállalat nem működött együtt, az értékelésnek az elérhető legjobb tényeken kellett alapulnia az alaprendelet 28. cikkével összhangban. Ebben a vonatkozásban és az együttműködő exportőrre vonatkozó megállapításokra tekintettel az is valószínű, hogy ez a nem együttműködő exportáló gyártó továbbra is legalább ugyanolyan mértékben részesül a vizsgált támogatási rendszerek kedvezményeiből, mint amilyen mértéket az együttműködő fél számára megállapítottak. Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy a támogatási szint a felülvizsgálatban érintett nem együttműködő gyártó tekintetében is 13,8 %-ra emelkedett, és ezért a 193/2007/EK rendelet által erre az exportáló gyártóra kivetett kiegyenlítő vámtételt ennek megfelelően módosítani kell.

(71) Azon vállalatok tekintetében, amelyek az eredeti vizsgálatban együttműködtek, de amelyeket a vizsgálat megindításáról szóló értesítés mellékletében a vizsgálatban érintettként nem határoztak meg, semmi nem utalt arra, hogy az ilyen vállalatokra alkalmazandó kiegyenlítő és dömpingellenes vámtételeket újra kellene számítani. Következésképpen – a Pearl Engineering és a Reliance Industries kivételével – a 193/2007/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett összes többi félre alkalmazandó egyedi vámtételek változatlanok maradnak.

(72) Ezzel szemben azok a vállalatok, amelyek sem ebben a felülvizsgálatban, sem az eredeti vizsgálatban nem működtek együtt, úgy tekintendők, mint amelyek továbbra is legalább az egyetlen együttműködő fél esetében megállapított mértékben részesülnek a vizsgált támogatási rendszer kedvezményeiből. Annak elkerülése érdekében, hogy együttműködés elmaradásáért „jutalom" járjon, „minden más vállalat" tekintetében olyan támogatási szint megállapítása helyénvaló, amely azonos az eredeti vizsgálatban együttműködő bármely félre a legmagasabbként meghatározott tétellel, azaz 13,8 %-kal.

(73) A módosított kiegyenlítő vámtételeket a jelen felülvizsgálat során megállapított új támogatási arányok szintjén kell meghatározni, mivel az eredeti támogatásellenes vizsgálatban kiszámított kárkülönbözetek magasabbak maradnak.

(74) Az e rendeletben meghatározott vállalati egyedi kiegyenlítő vámtételek a részleges időközi felülvizsgálat során feltárt helyzetet tükrözik. Így kizárólag az említett vállalatok által előállított érintett termék behozatalára alkalmazhatóak. Semmilyen más, a rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem nevezett vállalat – ideértve a kifejezetten említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogi személyeket is – által gyártott termék behozatala nem részesülhet e vámtételek kedvezményeiből, és azokra a „minden más vállalatra" érvényes vámtételt kell kivetni.

(75) Annak elkerülésére, hogy a PET-termékek árainak a nyersolajárak változásai miatti ingadozásai magasabb beszedett vámokat eredményezzenek, emlékeztetni kell arra, hogy a hatályban lévő intézkedéseket tonnánkénti egyedi vám formájában állapították meg. A megállapított összeg a kiegyenlítő vámtételnek az eredeti vizsgálatban a kármegszüntetéshez szükséges szint kiszámításához használt CIF-exportárakra való alkalmazásából következik. Ugyanezt a módszert alkalmazták e felülvizsgálat összefüggésében a módosított egyedi vámszintek megállapításához.

(76) Az alkalmazandó különbözeteket és vámtételeket ezért az alábbi táblázatban foglaltaknak megfelelően kell kiszámítani.

	Kiegyenlítő vámtétel	Javasolt kiegyenlítő vámtétel EUR/t
Reliance Industries Ltd	13,8 %	69,4
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	74,6
Senpet Ltd	4,43 %	22,0
Futura Polyesters Ltd	0 %	0,0
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	106,5
Minden más vállalat	13,8 %	69,4

(77) Minden olyan kérést, amely az ezen egyedi kiegyenlítő vámtételek alkalmazására vonatkozik (pl. a jogalany nevének megváltozását követően vagy új termelési vagy értékesítési jogalanyok létrehozását követően), minden, különösen a vállalat termeléséhez, hazai és export-értékesítéseihez kapcsolódó tevékenységének módosítására vonatkozó információval együtt, pl. azzal a névváltoztatással, vagy a termeléssel vagy az értékesítési jogalanyokkal összefüggő információval együtt, a Bizottsághoz kell intézni [1]. Indokolt esetben, és a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően sor kerül a rendelet megfelelő módosítására az egyedi vámtételekből részesülő vállalatok jegyzékének frissítésével.

II. *DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK*

(78) A kiegyenlítő vámtétel módosítása befolyásolja az indiai gyártókra a 192/2007/EK rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vámot.

(79) Az eredeti dömpingellenes vizsgálatban a dömpingellenes vámot kiigazították annak elkerülése érdekében, hogy az exporttámogatásokból származó kedvezmények hatásait kétszeresen vegyék számításba. E tekintetben az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet [2] 14. cikkének (1) bekezdése és a támogatásellenes alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy „semmiféle termék esetében nem alkalmazhatók egyidejűleg dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a dömpingárak és exporttámogatások alkalmazásából származó azonos helyzet kezeléséhez". Az eredeti dömpingellenes vizsgálatban és ebben a részleges időközi felülvizsgálatban megállapítást nyert, hogy a kiegyenlíthetőnek ítélt, vizsgált támogatási rendszerek némelyike a támogatásellenes alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében exporttámogatást jelent. Ezért az ilyen támogatások csak az indiai exportáló gyártók exportárára volt hatással, és így a dömpingkülönbözet megnőtt. Más szóval, az eredeti dömpingellenes vizsgálatban megállapított végleges dömpingkülönbözet részben az exporttámogatások létezésének volt tulajdonítható.

(80) Következésképp az érintett exportáló gyártók esetében megállapított végleges dömpingellenes vámtételeket ki kell igazítani annak érdekében, hogy ebben a részleges időközi felülvizsgálatban figyelembe lehessen venni a felülvizsgálati időszak során az exporttámogatásokból kapott kedvezmények felülvizsgált szintjét, hogy az tükrözze az exporttámogatások hatását semlegesítő kiigazított végleges kiegyenlítő vám kivetése után fennmaradó tényleges dömpingkülönbözetet.

(81) Más szóval, az új támogatási szinteket figyelembe kell venni a korábban megállapított dömpingkülönbözetek kiigazításához.

(82) Az érintett vállalatokra alkalmazandó különbözeteket és vámtételeket ezért az alábbi táblázatban foglaltaknak megfelelően kell kiszámítani.

	(Az exporttámogatásokból származó) kiegyenlítő vámtétel	A kár megszüntetéséhez szükséges szint	Dömpingellenes vámtétel	Javasolt dömpingellenes vám EUR/t
Reliance Industries Ltd	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	33,6 %	16,2 %	87,5
Senpet Ltd	4,43 %	44,3 %	39,9 %	200,9
Futura Polyesters Ltd	0 %	44,3 %	14,7 %	161,2
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	44,3 %	11,6 %	88,9
Minden más vállalat	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6

[1] European Commission – Directorate General for Trade, Directorate H –N-105 B-1049 Brussels.

[2] HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

(83) A kiegyenlítő és dömpingellenes vámok megfelelő végrehajtása érdekében a maradványvám szintjét nemcsak a nem együttműködő vállalatokra kell alkalmazni, hanem azokra is, amelyek a felülvizsgálati időszakban egyáltalán nem bonyolítottak exportot. Ez utóbbi vállalatokat azonban – az alaprendelet 20. cikkének követelményei teljesítése esetén – az említett cikkel összhangban felülvizsgálati kérelem benyújtására kérik fel, helyzetük egyedi megvizsgáltatása érdekében,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 193/2007/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a 2. cikk másképp nem rendelkezik, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árára alkalmazandó kiegyenlítő vámtétel a következő:

Ország	Vállalat	Kiegyenlítő vám (EUR/tonna)	Kiegészítő TARIC-kód
India	Reliance Industries Ltd	69,4	A181
India	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
India	Senpet Ltd	22,0	A183
India	Futura Polyesters Ltd	0,0	A184
India	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
India	Minden más vállalat	69,4	A999”

2. cikk

A 192/2007/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a 2. cikk másképp nem rendelkezik, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árára alkalmazandó dömpingellenes vám a következő:

Ország	Vállalat	Dömpingellenes vám (EUR/tonna)	Kiegészítő TARIC-kód
India	Reliance Industries Ltd	153,6	A181
India	Pearl Engineering Polymers Ltd	87,5	A182
India	Senpet Ltd	200,9	A183
India	Futura Polyesters Ltd	161,2	A184
India	South Asian Petrochem Ltd	88,9	A585

Ország	Vállalat	Dömpingellenes vám (EUR/tonna)	Kiegészítő TARIC-kód
India	Minden más vállalat	153,6	A999
Indonézia	P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia	187,7	A191
Indonézia	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonézia	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Indonézia	Minden más vállalat	187,7	A999
Malajzia	Hualon Corp. (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malajzia	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Malajzia	Minden más vállalat	160,1	A999
Koreai Köztársaság	SK Chemicals Group:		A196
	SK Chemicals Co. Ltd	0	A196
	Huvis Corp.	0	
Koreai Köztársaság	KP Chemical Group:		A195
	Honam Petrochemicals Corp.	0	A195
	KP Chemical Corp.	0	
Koreai Köztársaság	Minden más vállalat	148,3	A999
Tajvan	Far Eastern Textile Ltd	36,3	A808
Tajvan	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67,0	A809
Tajvan	Minden más vállalat	143,4	A999
Thaiföld	Thai Shingkong Industry Corp. Ltd	83,2	A190
Thaiföld	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468
Thaiföld	Minden más vállalat	83,2	A999”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 16-án.

a Tanács részéről
az elnök
R. BACHELOT-NARQUIN